

Dokument o soužití dospělých dětí s rodiči

Autorka: Jitka Uhnová

Dokument bude vyprávět příběhy několika mladých lidí, kteří sdílejí jednu domácnost s rodiči. Zejména kvůli pandemii se studenti ze zavřených kolejí vrací zpátky domů, už ale poznamenání singles životem, což často k vede k rozepřím mezi těmito mladými lidmi a jejich rodiči. Očekávání, že bude vše při starém, se tak může ošklivě zvrtnout.

Tento námět mi přijde zajímavý z toho důvodu, že jsem zmíněnou situaci osobně zažila a vím, jak může být tento rodinný nesoulad destruktivní. Zním také poměrně dost lidí, kteří zažívají podobné pocity a kteří se kvůli tomuto cítí psychicky vyčerpaní a nepochopení. Ani pro rodiče tato situace není lehká, protože často nemají přehled o tom, co jejich dítě celé dny dělá a zdá se jim, mnohdy oprávněně, že nedělá nic.

Z nějakého důvodu se ale o těchto pocitech rodiny nebaví, napětí roste a houstnoucí atmosféra často vyvolává hádky, které ale nemají výsledek. Nekonečná disharmonie snižuje produktivitu a ohrožuje psychickou pohodu, potažmo zdraví, všech zúčastněných a jediným východiskem je konec pandemie, který je ale v nedohlednu. Právě tuto atmosféru – v každé rodině jinou, ale přece podobnou – se chci pokusit v dokumentu vykreslit.

První postavou je student práv Matěj, který kvůli pandemii opustil Brno a teď studuje dálkově z domu, ve kterém bydlí s rodiči. Matěj promluví o svých pocitech a o situacích, které ho během studia provázejí a které narušují rodinnou pohodu.

Druhým aktérem je třiaadvacetiletá Markéta, která studuje v Brně žurnalistiku. Kvůli vládním opatřením musela opustit kolej, kde do té doby bydlela, a nyní žije znovu u rodičů. Pro studium ale kvůli složité rodinné situaci a nepříliš ideálnímu bydlení nemá dobré podmínky, což vztah s rodiči také moc nezlepšuje.

Poslední, kdo poskytne náhled do svého života, je můj bratr Pavel, jednadvacetiletý barista, který pracuje v hotelu ve Špindlerově Mlýně, kde také za normálních okolností bydlí a tráví většinu času. Kvůli zavření hotelu z důvodu pandemie se ale z občasných víkendů trávených doma staly týdny, které po dlouhých rozepřích nakonec vyústily až v odstěhování se do vedlejšího města, kde nyní žije s přítelkyní. Pavel popíše svoje pocity ze života s rodinou a změnu, kterou prošel jeho vztah s rodiči po jeho odstěhování.

Svůj úhel pohledu poskytnou také naši rodiče. Budu s nimi mluvit o konkrétních situacích u nás doma, o tom, jak jsme zvládali soužití během lockdownu a jak toto období proživali oni.

Dokument nemá navrhnout jakési globální řešení problému soužití, ale na příbězích několika rodin vykreslit situaci a poskytnout posluchačům vhled a pochopení pro strany stojící na opačné straně konfliktu. Také se jako dokumentaristka pokusím zjistit, co brání rodinám v dialogu na téma vzájemné nevraživosti a nepochopení a jakým způsobem vzniklé konflikty řeší. Hlavní snahou je pro mě vstupovat do dokumentu co nejméně jako dokumentaristka, aby se posluchač mohl sám soustředit na jednotlivé aktéry a na vztah, který si k nim bude tvořit. Vystupovat zde budu sama za sebe, pouze jako jedna z postav, která není charakterizována jako dokumentarista. Cílem dokumentu, jak už jsem naznačila, je poukázat na existenci problému a představit několik úhlů pohledu, které se zde střetávají.